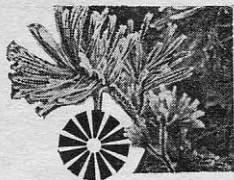

veselé VĀNOCE
A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK

1977

SLAVNOSTNÍ SLIB NAŠICH POSLANCŮ

Slavnostně vyzdobený sál hotelu Polabí v Lysé n. L. uvítal dne 11. listopadu 1976 všechny poslance, kteří byli v říjnových volbách svými spoluobčany zvoleni do MěstNV. První plenární zasedání MěstNV, na kterém se nově zvolení poslanci sešli, se konalo ve zcela naplněném sále hotelu Polabí a jeho jednání vyznělo v jednohlasné - splníme volební program! Poslanci složili slavnostní slib a převzali funkce, do kterých byli zvoleni.

Vážení spoluobčané, dovoluji vám představit všechny poslance nového MěstNV a všechny aktivisty, kteří jsou zařazeni do jednotlivých komisí.

Rada MěstNV v Lysé n. L.: Karel Burda - předseda, Marta Volfová - místopředseda, Antonín Průcha - tajemník, Josef Diatka, Jaroslav Strnad, Josef Dvořáček, Josef Pokorný, Miroslav Vítek, Petr Najmon, Pavla Blažková, Jan Gill.

Komise finanční: Václav Mazanec - předseda, Blanka Votavová - tajemník, Jan Gill, Jarmila Čichovská a z řad občanů Jaroslav Ruml, Miloš Chundelák a Josef Bašek.

Komise místního hospodářství a bytového hospodářství: Ladislav Novák - předseda, Marie Kalátová - tajemník, Miluše Kořítková, Jan Vlček, Josef Čmiel, Jaroslav Pohořelý a z řad občanů Jan Richter, Miloslava Fišerová, Vlastislav Elicer, Františka Mannová a Lad. Voborník.

Komise obchodu a cestovního ruchu: Jaroslav Mikšovský - předseda, Vlasta Lencová - tajemník, Vladimír Syrový, Marie Jarešová, Hana Urbanová a z řad občanů

Antonín Houska, Marie Matysková, František Vlček a Miroslav Barták.

Komise dopravy: Vlastislav Kolman - předseda, Jiří Šmíd - tajemník, Lumír Čapek, Antonín Verzich st. a z řad občanů František Šulc, Cyril Čaniga a Fr. Keller.

Komise plánovací: Jiří Franc - předseda, Ludmila Kadeřábková - tajemník, Jaroslav Kuchař, Jaroslav Houštec ký a z řad občanů Miloslav Kaucký, ing. Petr Kapička a Antonín Chramosta.

Komise výstavby: Josef Štěpánek - předseda, Věra Krejčová - tajemník, Jaroslav Strnad, Antonín Verzich ml. a z řad občanů ing. Václav Mrkvička, Otakar Náhlovský ml. a František Ježek.

Komise vodního a lesního hospodářství a zemědělství: Bohumil Hofman - předseda, Josef Šváb - tajemník, Josef Koštíř, Zdeňka Bílková, František Kratochvíl a z řad občanů Vlastimil Fér, Josef Franče, Josef Sajfert ml. a Jaroslav Jirkovský.

Komise kultury a školství: Vladimír Kolečka - předseda, Jaroslava Štětkářová - tajemník, Josef Diatka, Ludmila Brynychová, Pavla Blažková a z řad občanů Zdeňka Chramostová, Jiří Černík, Josef Pleva a Běla Čálková.

Komise sociální a zdravotní: Josef Kopecký - předseda, Miluše Toušová - tajemník, Miroslav Vítek, Miloslava Beranová, Anna Hlaváčková a z řad občanů Božena Vítů, Božena Pospíšilová, dr. Přemysl Tauchen a Marta Najmonová.

Komise pro ochranu veřejného pořádku: Ladislav Myškovský - předseda, Milan Jašek - tajemník, Josef Dvořáček, Jindřich Sedláček, Jaroslav Tušek a z řad občanů Josef Holan, Ladislav Hruška, Lubomír Horáček a František Linhart.

Komise pro mládež a tělesnou výchovu: Ing. Zdeněk Svoboda - předseda, Hana Trafínová - tajemník, Petr Najmon, Josef Holub a z řad občanů Josef Tichý, Miroslav Pšenička a Dagmar Procházková.

Výbor lidové kontroly: Josef Pokorný - předseda, Václav Votrubec - místopředseda, Olga Mokošová, Antonín Koura, Václav Petrášek, Miloslava Pokorná a z řad občanů ing. Karel Simon, ing. Václav Paroulek, Karel Hudík, Edvard Blahut a Jan Peroutka.

Správní komise přestupkového řízení: Ladislav Myškovský - předseda, Josef Dvořáček Jaroslava Štětkářová, Antonín Verzich ml. a Lumír Čapek.

Odbory: organizační a vnitřních věcí - vedoucí Hana Vlková, plánovací a finanční - vedoucí Marie Březinová, výstavby - vedoucí Otto Majdloch, školství, kultury, soc. věcí a zdravotnictví - vedoucí Marie Krejčíková, komunálního hospodářství, služeb a obchodu - vedoucí Marie Svobodová.

*** NAŠI JUBILANTI**

Když jste byli o něco mladší, zpívali jste si ve chvílích rozjařenosti písničku:

Až nám bude sedm,
sedmdesát sedm, sedmdesát sedm let,
pak nám budou naše, naše staré hlavy,
pak nám budou šedivět.

A než jste se nadáli, je to tady a ručička letopočtu bude v příštím roce ukazovat 1977. Ano, všichni vy, kteří jste se narodili v jubilejním roce 1900, oslavíte v příštím roce narozeniny, o kterých zpívá písnička. Je vás v našem městě hodně a my vám touto cestou k významnému výročí blahopřejeme. Přejeme vám zdraví nejen v roce 1977, ale i v letech dalších. Pro informaci našich spoluobčanů předkládáme seznam všech jubilantů, kteří v roce 1977 dosáhnou 77 let.

Beran Josef, Zámek
Bičík Václav, Jungmanovo nám.
Boháčková Božena, Litol

Borovičková Rosálie, Dvorce
Labanová Ludmila, Rudé armády
Čáповá Marie, Školní nám.
Černý Václav, Dvorce
Černá Zdenka, Byšičky
Číhalová Julie, Zámek
Daňková Anna, Zámek
Doležalová Marie, Rudé armády
Durdíková Marie, Nejedlého
Halman Bernard, Komenského
Hampl Josef, Litol
Haniková Marie, Zámek
Hellerová Marie, Dvorce
Hoř František, Za koncem
Hloušek František, Byšičky
Horová Božena, Poděbradova
Hráčková Marie, Rudé armády
Hulínská Milada, Sídliště
Hudlaská Anna, Poděbradova
Janák Adolf, Zámek
Jandlová Anna, Riegrova
Jarošová Anna, Smetanova
Justynák Karel, Sídliště
Ježková Irena, Čapkova
Kaigl Jan, Smetanova
Kyselová Marie, Litol
Kýnlová Antonie, Litol
Klicperová Karla, Litol
Knápková Marie, Smetanova
Kuňáková Anežka, Zámek
Kvasničková Marie, Kolárova
Koderová Ludmila, kpt. Jaroše
Kohoutová Božena, Riegrova
Kořítka Jan, Litol
Koštířová Olga, Byšičky
Král Antonín, Zámek

Kratochvílová Marie, Rudé armády
Marešová Františka, Čs. armády
Micková Marie, Litol
Minaříková Františka, Havlíčkovo
Moravec Ladislav, Zámek
Novotná Marie, Zámek
Mlčoušek Antonín, Rudé armády
Nožíř Václav, Litol
Papoušková Marie, Jaromírova
Roubíčková Marie, Jedličkova
Řeháková Terezie, Zámek
Sablíková Antonie, Žižkova
Säcklová Marie, Tyršova
Procházková Leontýna, Litol
Vajgeltová Pavla, Zámek
Strouhalová Marie, Jiráskova
Svoboda Bohumil, Zámek
Šeráková Marie, Vojanova
Volfová Zdeňka, Sv. Čecha
Šenková Marie, Jiráskova
Voleníková Vlasta, Gottwaldova
Vorlová Anna, Jedličkova
Šímová Terezie, Havlíčkova
Šmídová Ludmila, Byšičky
Štěpánková Eleonora, Zámek
Štecha Karel, Litol
Závodníková Pavlína, Litol
Šubrtová Emilie, Čechova
Zumrová Marie, Jaromírova
Žampa Jaroslav, Sídliště
Žantovský Antonín, Fibichova

Tak ještě jednou hodně zdraví a dobré nálady.

A nakonec musíme prozradit, že velkou prací s vyhledáním všech jubilatů v kartotéce MěstNV si daly členky Sboru pro občanské záležitosti. Touto cestou jim děkujeme!

- kol -

VODÁKOVA ULICE (k obrázku)

Lázeňská ulice - nyní Vodákova ulice. Zde bývala již počátkem 18. století „lázeň“. 23. III. 1710 „obec pořídila lázeň podle příkladu jiných měst a k nutné potřebě obyvatel; přikoupen kus pole u Zbudova, za Kačínem a palouk u Vojáčkových. Pak lázeň prořacována za 600 zlatých rýnských“. Bylo to v místech, kde nyní stojí „Na Františku“ jednopatrový obytný dům. Ještě kolem roku 1900 byly zde nalezeny důkladné dřevěné vany.

ULICE NAŠEHO MĚSTA / III.

Naše třetí procházka se bude tentokrát týkat části města, položené severně od obou náměstí.

Jedličkova ulice, která vede od nově vybudovaného nadjezdu, vyústuje do východní, kratší strany Husova náměstí. Ulice, která pak dále pokračuje přibližně směrem severovýchodním, je ulice Čs. armády, jež se na konci města, na úpatí kopce Šíbáku, větví na Milovice a na Benáteckou Vrutici. V místech, kde tato ulice opouští náměstí, stojí po levé straně budova kina Mír, před několika málo lety nově přestavěného na promítání širokoúhlých filmů. Jeho jižní fronta stojí na místě zbouraného hostince „U města Prahy“.

Asi dvě stě metrů od náměstí, v místech esovité zatáčky, odbočuje vpravo ulice Okrsek, která se pak obloukem zatáčí a ústí do Poděbradovy ulice. Vlevo pak jde ulice na Školní náměstí a do čtvrtí zvané „Na písku“, kde byla na rozsáhlém prostranství vybudována nová moderně vybavená sedmadvacetitřídní škola „50. výročí založení KSČ“.

Druhá po levé straně je ulice Mánesova (Josef M., 1820 - 1871, významný český malíř a ilustrátor, klasik české národní malby). Naproti této ulici je závod Labora, provoz Lysá n. L. - zásobování a odbyt přístrojů. Třetí

vlevo je ulice Šmeralova (Dr. Bohumír Š., 1880 - 1941, jeden ze zakladatelů KSČ). Naproti je pak provoz výroby podnoží Šlechtitelské stanice. Čtvrtá ulice je pak Reslova (Josef R., 1793 - 1857, vynálezce lodního šroubu, patent 1827, zaměstnáním lesník), která křížuje ulici Čs. armády a vede k novému hřbitovu.

Na prostranství mezi Resslovou ulicí, hřbitovem a ulicí Čs. armády, počínaje místem, kde dříve bylo fotbalové hřiště SK Lysá, vyrostlo v druhé polovině padesátých let nové sídliště, ke kterému byla koncem šedesátých let přistavěna další část z panelových domů (tři osmipodlažní a šest čtyřpodlažních). Z Resslovy ulice odbočuje vpravo komunikace, procházející celým sídlištěm, na jehož konci se zatáčí doprava a u kotelny ústí na silnici vedoucí do Benátecké Vrutice. Tato ulice se nazývá Průběžná.

Z náměstí Bedřicha Hrozného stoupá do kopce Zámecká ulice, vedoucí, jak už jméno napovídá, k hlavní architektonické dominantě našeho města - trojkřídlé budově zámku a o něco níže položenému bývalému augustiniánskému klášteru. Po obou stranách vlastní vozovky této ulice je zvýšený kamenný taras se vzrostlou kaštanovou alejí, jdoucí až k samotnému vchodu do zámeckého areálu. Mezi budovou děkanství a zmíněným vchodem stojí pozoruhodná zeď, mezi jejímiž jednotlivými sekcemi jsou sloupy střídavě zdobené pískovcovými ženskými bystami a klasicistními dekorativními vázami. Oprava této zdi byla dokončena v minulém roce.

Z téhož náměstí, v místech mezi 1. ZDŠ a kostelem sv. Jana Křtitele, vychází severním směrem Komenského ulice (Jan Ámos K., 1592 - 1670, filosof, teolog, spisovatel, pedagogický reformátor, biskup Jednoty bratrské), jejíž levou stranu tvoří opuková zámecká zeď, v níž byl vybudován nový vchod, navazující přímo na hlavní osovou cestu francouzského parku se sochami alegorií měšců. Letos byla dokončena oprava této zdi v celém

úseku Komenského ulice, t. j. až ke vchodu na letní scénu zámeckého parku. V těchto místech se zámecká zeď lomí přibližně severozápadním směrem a v délce více než pěti set metrů pokračuje až k Černým vratům. Na pravé straně silnice, vedoucí podél této zdi, vyrůstá sportovní hřiště, které bude součástí tělovýchovného zařízení nově vybudované školy. Přibližně po dvoustech padesáti metrech je vpravo odbočka do čtvrti Lom, ve které vládne čilý stavební ruch (rekonstrukce, nástavby, adaptace domů). Zo Lomem jsou pak vpravo od silnice Jaromírový sady (kníže Jaromír z rodu Přemyslovců, oslepen bratrem Oldřichem, vězněn na Lysé, zavražděn 1035).

U Černých vrat se zámecká zeď opět prudce lomí přibližně jihozápadním směrem a sestupuje dolů. Silnice se pak rozděluje ve dvě větve. Jejím přímým pokračováním je polní cesta do údolí mezi zámeckým kopcem a Viničkami, která potom opět šplhá nahoru a vede po okraji lesa do Staré Lysé. Druhá větev silnice míří severním směrem k přírodní rezervaci Hrabanovská černava, v jejíž blízkosti je vybudován závod podniku VELAZ.

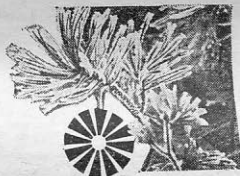
Vraťme se však znovu do Komenského ulice. Naproti nově vybudovanému vchodu do zámeckého parku býval starý hřbitov, jenž byl v polovině padesátých let upraven na vkusný park. Za ním je vpravo Školní náměstí, na jehož okraji stojí budova 2. ZDŠ, vybudovaná v roce 1936, kdy byla v září předána do užívání. Na celém ostatním prostranství, kde bylo i fotbalové hřiště lyských fotbalových klubů, byla postavena 3. ZDŠ, jejíž hlavní vstupní hala je v místech proti druhému rohovému vchodu do zámeckého parku na letní scénu. K dokončení a uvedení do provozu zbývají budovy tělocvičen s plaveckým bazénem, svými štíty obrácené do Komenského ulice.

Dále vpravo je evangelický hřbitov, na němž je pochován významný lyský rodák, badatel a orientalista světového jména, akademik Bedřich Hrozný. Ulice pak pokračuje alejí vlašských topolů k novému hřbitovu.

Mezi budovami dokončovaných tělocvičen a evangelickým hřbitovem odbočuje vpravo Škrétova ulice (Karel Škréta Šotnovský ze Závořic, 1640 - 1674, zakladatel české barokní malby, portrétista) a ústí do ulice Veleslavínovy (Daniel Adam z Veleslavína, 1546 - 1599, humanistický spisovatel, knihtiskař a organizátor literárního života). Tato vychází ze Šmeralovy ulice, směřuje přibližně na jih a končí na Školním náměstí. Jejím téměř přímým pokračováním je ulice Přemyslova (Přemysl Oráč, podle pověstí a bájí pocházel ze Stadie a sňatkem s Libuší založil rod Přemyslovců). Poslední ulice v této části města je Třebízského (Václav Beneš Třebízský, spisovatel vlastenecky zaměřených historických románů a povídek, kněz), spojující ulici Resslerovu a Šmeralovu.

- j! -

POZDRAV OD ROVNÍKU

O vánoční dojmy ze svého dočasného působiště se s námi ráda podělila občanka našeho města soudružka Alena Millyová - Šimáková, která je nyní služebně v Brazílii.

„Byla jsem požádána o vánoční příspěvek do brožurky města Lysé nad Labem, protože odtud pocházím a nyní jsem přechodně v Brazílii.

I když je zde opravdu krásně, krajina velmi zajímavá a pro nás úplně nová (jsem v tropické oblasti nedaleko rovníku - plantáže cukrové třtiny střídají kokosové ran-

če a banánové háje, je zde mnoho krásných květů, zvláště na stromech a keřích, jsou zde kaučukovníky, obrovské kaktusy, přímo pohádkové v květu, moře střídá svůj háv od bleděmodrého po světle až tmavozelenomodrý a zelený, že dělá dojem jednoho velikého smaragdu, zasazeného do zlatového písku), přece jenom velmi vzpomínám na domov, na všechny své blízké a známé. Vzpomínka však ještě daleko silněji doléhá o těch nejkrásnějších svátcích rodiny - svátcích vánočních. Ty se zde sice slaví podobně jako u nás, ale zdaleka to nejsou naše vánoce, kdy člověku pod nohama vrže sníh při každém kroku, kdy je rád, že přijde do příjemně vytopeného pokoje, zalitého tou známou vůní vánočních stromků a smaženého kapra. Zde jsou vánoční stromky také; prodávají se v obchodech, ale bohužel pouze umělé, i když je třeba říci, že některé jsou (ovšem kromě té pohádkové vůně) téměř k nerozeznání od skutečných, ty pak jsou ovšem cenově též přiměřené. Jinak zde prodávají stromky z různě barevných staniolů.

Je tu po celý rok téměř stejně stálá teplota, kolem 27 °C ve stínu, a nejsou ani velké výkyvy mezi dnem a nocí. Léto je zde právě o vánocích, zatímco zima je od června do září, což znamená nikoliv podstatný pokles teplot, pouze asi o 2 °C, ale deště, které rychle přecházejí. Na Štědrý den se zde člověk koupá v moři jako kterýkoliv jiný den v roce, stejně jako na Silvestra a Nový rok.

A tak, nemohu-li trávit opět tyto vánoce doma v kruhu své rodiny a mít možnost potkat známé lidi a popřát jim, posílám alespoň touto cestou všem Lysákům upřímný pozdrav s přáním příjemných svátků vánočních a mnoha zdraví, spokojenosti a úspěchů v novém roce.

Alena Milly - Šimáková"

LYSKÝ HŘBITOV

Stalo se dobrým zvykem navštěvovat o vánocích a ke konci roku hřbitov. Ve vánoční době jsme všichni trochu na měkko, bilancujeme a vzpomínáme. Rozdáváme svým milým dárky a najednou se nám vybaví i podoby těch, kteří kdysi dávali dárky nám. Jdeme jim poděkovat za vše, co pro nás učinili, a uctíváme jejich památku. Hřbitov se o vánocích stává cílem návštěv našich občanů. Letos se snad konečně dočkáme té pravé zimní idyly, kdy zasněžené hroby svítí ozářené svíčkami. Budeme vzpomínat, ale musíme myslet i na budoucnost. Budeme se loučit se starým rokem a naopak si budeme přát vše nejlepší do nového roku.

Lyský hřbitov má hezkou polohu, je dobře udržovaný a návštěvníci z jiných měst uznale prohlašují, že náš hřbitov je hezký. Lyský „nový“ hřbitov byl založen v roce 1895. Pozemek, na kterém se hřbitov rozkládá, byl kdysi majetkem rodiny Hradeckých, bylo zde jejich pole a pozemek byl po dohodě prodán městu. V té době také zemřela paní Hradecká a její hrob byl prvním hrobem na novém hřbitově; dodnes je hrobem číslo jedna při vchodu na pravé straně.

Před rokem 1895 byli lyští občané pohřbíváni na hřbitově vedle staré školy, naproti vchodu do zámecké zahrady. Na místě tohoto hřbitova je dnes parčík. Ještě před 20 lety zde byla původní hřbitovní zeď a zbytky náhrobků. Avšak ani toto nebyl první lyský hřbitov. Naši předkové měli původně zvyk pohřbívát své pozůstalé okolo kostela. Ze zachovalých rytin popř. starých fotografií víme, že první lyský kostel stával v místech, kde končí park náměstí Dr. B. Hrozného (kde stojí pomník padlým z první světové války). Okolo tohoto kostela,

tedy na dnešním lyském náměstí, byl umístěn první lyský hřbitov a také při stavbě domů zde byly nacházeny pozůstatky hrobů.

Před tím existovaly jistě i jiné způsoby pohřbívání našich předků, nejsou však historicky dokázány. V roce 1930, při stavbě Fišerova domu v Okrsku, bylo při kopání základů objeveno několik hrobů, pravděpodobně z doby bronzové. Vyvolalo to tehdy pozornost lidí z nejbližšího okolí, našlo se několik koster, různé předměty, mezi nimi i meč. Pamatuji se jako malý kluk na rozruch, který to mezi námi vyvolalo, ale tehdy se nevěnovala historickým památkám taková pozornost. Stavba domu pokračovala dál a na vše se zapomělo. Před 10 lety, při stavbě kanalizace v Okrsku se opět před Fišerovým domem v měkkém písku našlo několik hrobů skrčenců, které patřily ke hrobům objeveným v roce 1930. Tentokrát byli přivoláni pracovníci muzea (snad z Poděbrad), ale dodnes nebyl nález publikován. Bylo by jistě zajímavé kdybychom se dozvěděli něco nového z dávných dějin našeho města.

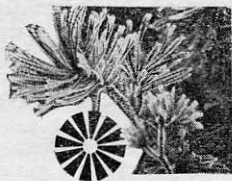
Nemůžeme pochopitelně zapomenout na evangelický hřbitov, který je pro další pohřbívání uzavřen. Je pro nás významný tím, že je na něm pochován významný lyský rodák prof. dr. Bedřich Hrozný.

Lyský hřbitov prodělal v uplynulých dvou letech změny, které vedly k lepšímu. Technické služby města Lysé upravily všechny cesty mezi hroby, provedly nové očíslování všech hrobů a starají se pečlivě o pořádek na hřbitově. To vše se děje pod dohledem správce hřbitova Jaroslava Dusila. Letošní sucho postihlo i náš hřbitov. Voda musela být dovážena, avšak přes potíže s tím spojené se dostalo na většinu hrobů. Všichni návštěvníci hřbitova však nejsou vždy ukáznění. Někteří by se měli více kontrolovat, říká správce, vždyť hřbitov je místem posledního odpočinku a bylo by správné zachovávat trochu více piety.

- kol -

JE NÁS

PŘES PATNÁCT SET

Nemohu posoudit, je-li málo nebo hodně nás, kteří denně ráno, někdy i velmi časně, odjíždíme různými směry z Lysé do zaměstnání vlakem, autobusem i na kole a večer se opět vracíme zpět.

K denně dojíždějícím patří i naše mládež, která cestuje do škol různých typů a zvyšuje tak počet uvedený v záhlaví. A tak v létě v zimě tento kolektiv denně za každého počasí odjíždí a po denních příhodách se vrací s dobrou i špatnou náladou. Tvoříme party, známe se dobře či od vidění, během jízdy se bavíme. Ráno čteme noviny a knihy, sdělujeme si novinky a příhody minulého dne, hrajeme karty, studujeme odbornou literaturu a často unaveni usínáme.

Jak je možné, že nikdy nepřejedeme? Je to tím, že za ta léta už důvěrně známe celou svou denní cestu. Letmým pohledem z okna zjistíme, kde se nalézáme, v polospánku poznáme každou zatáčku i výhybku podle rytmu jízdy. Co nás však neomylně upozorní, že se blížíme k dohovu, ať přijíždíme z kterékoliv světové strany, je pohled na »Lysou město Polabí«.

Je málo měst v Polabí, která mají tak krásné a výrazné panoráma, s ničím nezaměnitelné, právě tak jako naše hlavní město - stověžatá Praha. Tvoří jej především zámek s klášterem, stará škola s kostelem z jeho jedné strany a Přerovská a Semická hůra z druhé strany. Ať přijíždíme od Stratova, po mostě přes Labe a přes pře-

jezd, od Čelákovíc, Dvorců, Staré Lysé, Benátecké Vruti-
ce nebo Milovic, vždy nás tento charakteristický pohled
uchvátí a probudí z říše snů; blížíme se k domovu.

A tak se dostáváme od neměnného panoramatu Lysé
k tomu, co se pro nás, denní cestovatele, v Lysé změnilo
za posledních padesát let, která již při mých každodenních
jízdech vlakem uplynula. Vracíme se ve vzpomínkách,
hledáme v paměti jak to vypadalo dříve a co se za
tu dobu změnilo. Ano, změnilo se toho mnoho. Vždyť
v místech sportovního stadiónu »Slovan«, kde byly lány
cukrovky a obilí, vznikla tak zvaná vilová družstevní
čtvrť, zmizelo staré náměstí s panským dvorem a obecní
vážou před radnicí, zmizel páchnoucí kal na Kačíně,
odešla vrchnost ze zámku. Lysá však doznala ještě mno-
ho dalších změn. Přešla doba okupace, zůstaly vzpomínky
na umučené oběti koncentráků, přivítali jsme osvobozu-
jící sovětské tanky. Na staré radnici převzaly odpověd-
nost za lepší zítřky národní výbory, kolem města vznikla
nová sídliště, jednotná zemědělská družstva, vyrostly
samoobsluhy a poliklinika, nová škola a další vymože-
nosti socialistické společnosti. Není možné dotknout se
v této krátké vzpomínce všech změn, které se odehrávaly
za neměnnou tvářností krásného panoramatu našeho
města.

My, věční cestovatelé mezi domovem a místem zaměst-
nání, si během dojíždění kromě staré stále více uvědo-
mujeme i tu novou skutečnost. Proto se večer rádi vra-
cíváme. I když nejsou vždy cestovní podmínky nejlepší,
i když žehráme na stále špinavá a neotvíratelná okna,
nezavíratelné dveře pantografů a případná zpoždění, kte-
rá nám poněkud kalí radost z toho všeho krásného, co
se za tak krátkou dobu v našem městě vybuďovalo a změ-
nilo.

Za všechny dojíždějící vzpomínka
jednoho »dědka«, který vlakem objel
již pětatřicetkrát rovník.

KAŽDÁ BROŽURKA JE KRONIKOU

Mnozí lidé mají to štěstí, že se za celý život nemusí stěhovat. Závidím jim. Poznal jsem již několik míst v naší republice. Vždy, když jsem s rodinou balil, seděl na kuřech, pytlích, krabicích a koších, kladl jsem si otázku: jak TAM asi bude? I když jsme ji s manželkou nikdy nemohli s jistotou zodpovědět, shodli jsme se, že TAM nikdy nebude tak hezky jako tady, protože TAM nebude tak dobrá parta nájemníků jako tady, kde jsme si za ta léta na sebe vzájemně zvykli, znali se a pomáhali si, a kde nám zkrátka bylo dobře. Ale takový je už život; někdy se stěhování opravdu nevyhneš a přijde den, kdy před tvým domem zastaví dlouhý žlutý vůz a kdy tě tři čtyři hromotluci dřív než se ohlédneš naloží se vším všudy. Však to ostatně znáte.

Přistěhoval jsem se do Lysé nad Labem před několika lety. Když jsem nastupoval jako poslední do toho dlouhého žlutého vozu, sevřelo se mi hrdlo a měl jsem po náladě. »Zvyknete si,« říkali staří nájemníci, »za rok si ani nevzpomenete...«

Měli pravdu jen v tom, že jsme si zvykli.

Lysou jsem donedávna znal jen z vyprávění. Víím, že existuje kronika, ale kdo by měl čas studovat kroniku města, aby se o tom svém novém domově něco dověděl.

Ani jsem se ještě nerozkoukal a dostala se mi do rukou brožurka, kterou - jak jsem se dočetl v tiráži - vydává propagační komise při MěstNV. Dnes si již nepama-

tuji na obsah té první, protože od té doby jsem jich četl několik. Někdy byla v poštovní schránce, jindy jsem si ji vzal ze samoobsluhy, zkrátka téměř všechny se mi dostaly do rukou. Říkám téměř, protože s některými jsem neměl možnost se seznámit. Dodnes neznám způsob distribuce.

Myslím si, že vydávání brožurek je šťastný nápad. Všechny, které jsem četl, měly v obsahu něco zajímavého, nového a přitažlivého. Jen tak náhodou: brožurky mě upozornily na slavné rodáky, na bohatou historii města a jeho zámeckého parku, na okolí. Kdybych je nečetl, nevěděl bych například, že rok 1973 byl tak bohatý na výročí některých organizací, že v tomto roce bylo požárníkům devadesát pět, myslivcům čtyřicet a lyské kopané už šedesát let. Prostřednictvím několika brožur jsem se seznámil s životem města, s tím, jakými úkoly žije a jaké si před sebe vytyčuje, s hnutím žen, s tradicí dělnického hnutí, s činností pionýrů PS Rudý průkopník. Publikace nezapomíná ani na historii a současnost lyských závodů, na život domova důchodců, na činnost Sboru pro občanské záležitosti, na dárcovství krve a v neposlední řadě upozornila i na škodlivost kouření.

Brožurky, to jsou takové malé místní noviny, rozsáhlý kaleidoskop historie, současnosti i budoucnosti, zajímavostí a novinek. Chvályhodné je, že nezapomínají ani na životní jubilea, že nám přibližují i život jednotlivců, na něž město nikdy nezapomene - s. Lercha, s. Havlína, s. Maláta a dalších, kteří se svou poctivou mnohaletou prací zasloužili o jeho rozkvět.

Myslím si, že brožurky pomáhají i naší mládeži, pionýrům, školákům a hlavně novým občanům, kteří se do Lysé nad Labem přistěhují a kterým není lhostejné, jaké je to město, jakou mělo historii a jak žije. A historie je vskutku zajímavá: kdo ze současníků by například věděl, že pěvecký odbor Beseda v Lysé n. L. účinkoval v roce 1904 na Prvním českém hudebním festivalu a sjezdu Ústřední jednoty zpěváckých spolků československých?

A tak by bylo možné pokračovat. Na každou brožurku se opravdu těším a myslím si, že nejsem sám. Četl jsem, že brožurka je rozesílána stovce zájemců z řad lyských rodáků a těch, kteří se odstěhovali a nadále se zajímají o život města. I to je dobrá vizitka. Lidé se vracejí, nezapomínají, stýská se jim, a proto hledají i minulost; jsou zvědaví, co se v rodném městě změnilo.

Brožurky se tak stávají malou kronikou včerejška. Když jsem v nich listoval, zjistil jsem, že i za těch několik málo let, co v Lysé n. L. žiji, se mnohé změnilo. Dlouhý žlutý vůz, který mě sem vezl, stál půl hodiny před závorami; dnes to již není pravda. Do kina jsem chodil do hotelu Polabí; dnes má město pěkné širokoúhlé kino. Když jsem se šel poprvé projít zámeckým parkem, začínala se stavět nová, sedmadvacetitřídní škola; dnes se v ní již učí a zpívá. Když jsem šel od pošty ke zdravotnímu středisku, nahlížel jsem škvírou na tu nevlídnou zarostlou plochu jakéhosi hřiště; dnes je zde hezký Park 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou.

Někdo by mohl namítnout: když o brožurkách hovoříš, měl bys také navrhnout, co by v nich ještě mělo být.

Mělo by se v nich více a častěji psát o všech čtvrtích města, o práci občanských a osadních výborů, o práci Klubu mladých SSM a vůbec o práci společenských a zájmových organizací Národní fronty, o životě a práci školní mládeže, městského kulturního střediska, o dlouholetých a pracovitých občanech města; brožurky by neměly zapomínat na historii, na údobí předmnichovské republiky, na 2. světovou válku, na uplynulých dvaatřicet let života v socialistické společnosti, na novodobé tradice, které vytváříme. A možná, že by všichni přivítali, kdyby v některé brožurce našli povídání se zajímavými lidmi, kteří buď mnoho pamatují, nebo jsou často za hranicemi naší vlasti. A také by se měl vnést nějaký systém do distribuce.

A nakonec - poděkování za novou brožurku. Občan -hj-

LES

Víme, že měsícem lesů je duben, ale pokud se lesa týká, je jedním z jeho nejkrásnějších období nesporně to předvánoční. To, když přijde kus lesa až k nám, na roh náměstí i na jiná místa a celé město zavoní tou neopakovatelnou sváteční pryskyřičnou vůní. Pak šumí ulicemi pohybující se les, šumí shonem vánočních dnů, aby v tom zvláštním podvečeru opředeném tolikerým kouzlem byl ozdoben a rozsvěcoval tváře dětí a vytvářel symbol pohody dncs už ve všech rodinách. I u vás už také asi voní a dýchá tou omamnou vůní vánoc a domova.

Až budete ležet na gauči a nad hlavou mít haluzky ztěžklé cukrovím, budete mít možná pocit, že ležíte na mechovém polštáři a že je teplý červnový den. A sem tam spadlé jehličí vyvolá iluzi tak dokonale, že si vzpomenete na ty naše lesy kolem města. Pravda, nejsou tak hluboké, jako křivoklátské, ani tak stinné, jsou řídké a proschlé, borové a někde listnáče, takové jaké se v polabském písku mohou dařit. Přece však jsou naše, i když je někde vidět od pražské trati k mělnické a tam za Dvorcem a u Karlova a k Václavu jsou přefaty širokými cestami. Někde jsou to dokonce jen ostrůvky borků. Jsou ale naše, důvěrně známé svým chládkem uprostřed horkého léta a teplým závětrfím na podzim. Jsou naše ty štíhlé břízky, když v předjaří mají na svých hlavách nadýchaný zelený přeliv. Nejkrásnější jsou snad ale na podzim, jdete-li pěšinkou neviditelnou, spíše tušenou pod měkkým šustivým kobercem ze zlatých březových lístků, do kterého

duby naskládaly vzor ze staré mědi svých listů. Jdete na houby. Od nás se jich nikdy koše nenosí, to jen tak nejvyšší na tu pověstnou bramboračku. A také pro krásný pocit vidět sametové kloboučky v zelené trávě a vidět v nich znamení příštích pěkných dnů.

Člověk jde s hlavou skloněnou a je mu smutno. Ne proto, že nenachází. Naopak, protože nachází a marně si láme hlavu proč. Proč je tu hromádka hrnců a lahví a tam zas matrace a pneumatika a zase obaly z umělých hmot, které nehnijí a tím nemizí. Člověk se ptá, kdo to mohl být. Vždyť přece máme valníky - vozy čistoty, které fungují tak dobře, až nám to v mnoha místech závidějí. Kdo se to obtěžoval, takovou dálku vláčet ty věci k ničemu a takhle jimi hyzdit to krásné zátiší pěkné houštinky? Snad už to tady leží dávno, už před těmi valníky a teď už to sem nikdo vozit nebude.

Nebo zase dál v tom čistém ranním vzduchu se táhne kouř z cigarety. Kuřáka vidět není, jen je slyšet, jak mu praskají suché větvičky pod nohama, jak je to všechno vyschlé, jak ta letošní vedra dokázala i ta nejstinnější místa vysušit. A přece bezohledný kuřák jde tím hořlavým prostředím a stačila by jen malá jiskřička a trochu větru a ten utrápený les lehne popelem. Ne, už je to pryč a příště se to už nestane, vidíte?

Horší je, že lesní cesty jsou stále širší. Přirozeně, vždyť namáhavá práce vyžaduje silnější a větší techniku. Už dávno je pryč ta doba, kdy po úzké zarostlé cestě šel pár koní a za ním lidská dřina. Ty široké cesty křížem krážem však umožňují i motoristům projet lesem napříč. Ti snad ani netuší, jak tím ten les trpí a zvěř i lidé s ním. V těch namodralých zbytcích vzduchu a v řevu motorů prchá bezradná srnčí rodinka a marně hledá klidné místo. Ti ukáznění, a věřím, že už to budou všichni, zaparkují venku na silnici před lesem. Vezmou si tranzistoráček a jdou pěšky, vesele si vyhrávajíce do kroku. A tam, kde čekáš čistý trylek neviditelného opeřence, je to jako

u kolotoče. Ach, lesy, lesy, ta místa, kde se léčí klidem... A to stále ještě není všechno. Ty staré borovice s pořezaným klínem, jako památníky na ošklivá léta okupace, by mohly vyprávět.

Snad by se ale přece jen něco dalo dělat. Snad by mohla naše myslivecká sdružení - máme u nás dvě. Je jich hodně, těch mužů v zelených kloboucích. Vždyť jsou to takoví správní chlapi a navíc ozbrojení, ti by přece mohli, či spíše měli, ten svůj les chránit, samozřejmě za spolupráce profesionálních pracovníků lesní správy. A s nimi třeba mladí. Je pravda, že se toho na nich chce stále víc, ale také oni budou jednou staří a za těch třicet let by mohl vyrůst pořádný kus jejich lesa. Jistě by pomohli turisté a požárníci, kteří les brání, když je napaden ohněm, a ještě mnoho jiných. Když si všichni podají ruce, tak tomu lesu zabezpečí pevnou ochranu.

Teď v zimě se třeba sejdou a poradí se, ale na jaře, v létě a na podzim určitě pomohou lesu, aby zesílil a byl svěží a přikročil blíže k městu. Teď o vánocích by se nad tím měli alespoň zamyslet nebo ještě lépe, po svátečním obědě vyslápnout na procházku a podívat se, co by bylo lesu prospěšné. Bude jim potom vonět ještě líp, i když už je ho tak tak. Je přece náš.

(šonda)

ZE STAROČESKÉHO VÁNOČNÍHO JÍDELNÍČKU

Vybrali jsme ze starodávných receptářů několik typických vánočních jídel. Možná, že i vy v době, která je poznamenána návraty k tradicím, v době, kdy vánoční stoly jsou plné lahůdek, zatoužíte po něčem zcela obyčejném. Třeba z vánočních jídel na Valašsku nebo Podkrkono-

noší nebo něco z Jižních Čech. Třeba pojedete o vánocích na chalupu a tam se ty různé majonézy a ostré speciality ani nehodí, tam právě chutná to venkovsky prostě. Ne, nechte si chutnat tak, jak je u vás zvykem. Přece jenom však pro srovnání:

Čočková polévka starohorská

100 g čočky, 100 g uzeného bůčku, 130 g kořenové zeleniny, 250 g brambor, 0,8 litru vývaru.

Přebranou čočku namočíme na několik hodin do vody, potom s drobně nakrájenou zeleninou, bůčkem a solí vaříme 20 minut. Před dovařením bůček vyjmeme a nakrájíme na kostičky. Nakonec dochutíme octem, solí a cukrem.

Valašská štědračka

Vývar, máslo, krupice, houby, vejce, sůl, hladká mouka, cibule, brambory.

Na másle zpěníme cibulku, přidáme mouku a opražíme do zlatova. Jíšku zalijeme vývarem, přidáme houby. Pak brambory, nakrájené na kostičky a před jejich dovařením ještě krupici. Dovaříme a nakonec vmícháme rozkverlané vejce.

Štika na cibuli nebo na jablkách

1500 g očištěné štiky, 30 g soli, 200 g másla nebo oleje, 500 g cibule, 8 % ocet, půl litru bílého přírodního vína, celý pepř, nové koření, 3 bobkové listy.

Opranou štikou nasekáme na kousky, prosolíme a necháme asi hodinu odležet. Pak ji upečeme v másle nebo v oleji, přendáme do jiné nádoby a dáme do mírně vyhřáté trouby. V tuku po štice usmažíme do růžova kolečka cibule, zalijeme vínem, octem, přidáme koření, krátce povaříme a vlijeme na rybu. Podáváme s bramborem nebo s chlebem. Hotový pokrm je možno nechat 24 hodin odležet, ale v tom případě musíme použít oleje. Pokrm pak podáváme studený.

Obměna: Štikou můžeme připravit také tak, že cibuli nahradíme stejným množstvím jablek.

Klatovská houbová omáčka (z Nedaniček u Klatov)

Sušené houby uvaříme, rozsekáme na drobno a přidáme podle chuti mletý pepř, nové koření, hřebíček, hrst vypeckovaných sušených švestek a zahustíme strouhaným perníkem. Můžeme přidat ocet nebo citrónovou šťávu a trochu přisladíme. Jako příkrm se podávaly k tomuto tradičnímu štědrovečernímu jídlu kynuté knedlíky, vařené v páře.

Kuba (z Libáňska)

V dostatečném množství vody uvaříme 500 g trhaných krapek propláchneme je studenou vodou. Zvláště uvaříme 100 g sušených hub, které odcedíme a drobně rozsekáme. Krupky a houby smícháme, okořeníme mletým pepřem, kmínem a solí, promícháme s jemně utřeným česnekem (2 malé stroužky) a se 100 g sádla. Nebo 100 g slaniny nakrájíme na kostičky, usmažíme s drobně nakrájenou cibulkou do zlatova a tímto ochutíme. Také lze umlít asi 200 g vařeného uzeného masa a přidat k pokrmu, ale musíme pak opatrně solit. Kubu na pekáči v troubě zapečeme, pak posypeme sekanou zelenou petrželí. Výborně chutná i ohříváný až druhý den.

Anýzové preclíčky z křehkého těsta

280 g hl. mouky, 140 g cukru, 2 lžice tlučeného anýzu, 70 g másla, 2 vejce.

Na vál prosijeme mouku, cukr, přidáme anýz, rozsekáme máslo a zaděláme vejci. Těsto vyválíme a nakrájíme na kousky. Každý vyválíme na tyčinku a utvoříme preclíček. Pomažeme vejcem a posypeme krystalovým cukrem. Pečeme na plechu při střední teplotě.

Muškatovky

28 dkg cukru, sníh ze tří bílků, 28 dkg neloupaných sladkých mandlí, tlučený hřebíček, skořice, muškátový oříšek i květ. Promíchat na míse. Přidat 5 dkg mouky a vyválet těsto na 3 mm. Možno vykrajovat různé tvary, posypat cukrem a upečeme do hněda.

Amprele

50 dkg hladké mouky, 2 vejce, 10 dkg cukru, 8 dkg tuku, 5-8 lžic mléka, citrónová kůra, vanilka, 2 dkg amónia.

Tuk se rozemne v mouce, v mléce se rozpustí amónium a zadělá se tužší těsto. Dá se mezi dvě misky a nechá odpočinout do druhého dne. Pak se rozválí po částech na pláty 3 mm silné. Vykrájí se různé tvary, které se potírají bílkem a sypou cukrem - krystalem. Pečeme je zvolna. V uzavřené krabici dlouho vydrží.

Vosí hnízda

180 g piškotů, 90 g másla, 150 g cukru, 2 lžice kakaa, 2-3 lžice mléka. Krém: 100 g másla, 1 vejce, 90 g cukru, 2-3 lžice rumu. sáček kulatých piškotů na spodky hnízd.

Piškoty rozdrtíme a utřeme s máslem, cukrem, kakaem a mlékem. Dáme ztuhnout do chladna. Krém připravíme tak, že máslo utřeme se žloutkem, bílek ušleháme s cukrem a rumem v horké lázni, necháme trochu zchladnout a spojíme se žloutkem utřeným s máslem. Pak ze ztuhlé hmoty tvoříme kuličky, obalujeme v cukru a vtiskujeme do tvořítka na vosí hnízda. Vařečkou uděláme hluboký důlek, do něhož dáme lžičkou krém, přilepíme piškotu a vyklepneme tak, aby hnízdo stálo na piškotu.

Prof. JOSEF VLACH VRUTICKÝ SLAVÍ SVOU OSMDESÁTKU

V lednu příštího roku vzpomeneme, že se dožívá osmdesáti let svého plodného života prof. Josef Vlach Vrutický.

Narodil se 24. ledna 1897 v Benátecké Vrutici, studoval klavír, varhany a skladbu na pražské konzervatoři, kde byl žákem velkého českého hudebního skladatele dr. J. B. Foerstera. Působil jako dirigent Filharmonického orchestru a pěveckého sboru Dubrava v Dubrovniku v Jugoslávii v letech 1925 - 1946. Později byl šéfem symfonického orchestru v Mariánských Lázních.

Prof. Josef Vlach Vrutický je čestným občanem rodné obce Benátecké Vrutice, kde je na jeho rodném domě umístěna pamětní deska. Je nositelem mnoha vyznamenání a členem Akademie umění v Jugoslávii a Francii.

V těchto dnech významného životního jubilea posíláme prof. Vlachovi Vrutickému z jeho rodného kraje srdečné pozdravy a přání dobra a zdraví do Roudnice nad Labem, kde prožívá zasloužené dny odpočinku.

Klub přátel umění v Benátkách nad Jizerou připravuje k výročí 80. narozenin uvedení skladeb Vlacha Vrutického v programu svých jarních koncertů.

-at-

MILÉ PŘEKVAPENÍ

Návštěvníci Drážďan, Lipska a Berlína se tam dočetli na oznámeních představení Státní opery v Drážďanech, berlínské Komické opery i opery v Lipsku, že zde pohostinsky vystupuje bývalá občanka Lysé nad Labem, žákyně lyské školy, absolventka pražské AMU, Jana S m í t k o v á . Zpívá zde Káfu z Janáčkovy Káti Kabanové, Michaelu v Bizetově Carmen, dále zpívá v Mozartově

Kouzelné flétně, Rusalku v Dvořákově stejnojmenné opeře a ve Weberově Čarostřelci Agátu. Na letošním Pražském jaru hostovala J. Smítková ve Smetanově divadle v Praze s drážďanskou operou ve Weberově Čarostřelci jako Agáta.

Čistý soprán a výkon mladé sólistky jsou odbornou kritikou vysoko oceňovány. Dnes již zesnulý berlínský režisér světového jména Walter Felsenstein velmi podstatně ovlivnil umělecký růst Jany Smítkové. Shledáme-li se s někým z naší Lysé nad Labem, kdo svými úspěchy proslavuje svou vlast, pak je to jistě milé překvapení, které potěší.

-At-

NAPÍŠETE NÁM?

Pravidelné vydávání brožurky »Lysá město Polabí« bylo pojato do volebního programu nově zvoleného MěstNV i pro další volební období. Propagační komise chce proto ještě více přizpůsobit obsah brožurek přáním našich občanů. Budeme tedy rádi, když sdělíte své náměty, o čem byste chtěli číst, čeho bychom si měli všimnout. Věříme, že dobrá spolupráce redakčního kroužku se čtenáři přinese i dobrý užitek. Můžete psát na adresu: Propagační komise při MěstNV 289 22 Lysá nad Labem.

K OBÁLKÁM NAŠÍ BROŽURKY

Čtenáři brožurky »Lysá město Polabí«, kteří sledují od prvního čísla (toto je již třinácté) obálky naší brožurky, obdivují jejich vkusnou, hodnotnou i zajímavou úpravu. Námět každé obálky má vždy vztah k období, ve kterém brožurka vychází.

Na dotazy našich čtenářů uvádíme, že autorem námětů i grafické úpravy je člen kolektivu propagační komise s. Vladimír Kříž. Je však nutno dodat, že i pochopení pracovníků nymburské tiskárny pro sledované záměry i jejich kladný poměr k práci propagační komise mají příznivý a podstatný vliv na vkusný vzhled a provedení obálky.

22.00 31. XII.

Snad to není ani pravda, že to tak neuvěřitelně uběhlo - ten rok od minulých vánoč. Těch 365 dnů. Některých šťastných, některých trochu podmračených a zase jiných, ve všem správných. Jak uběhlo těch 52 pátků, pro něž už dávno neplatí básníkovo, že »nešťastnými jsou dny«. A kolik těch báječných dnů je ještě před námi, klidných a tiše úsměvných a bezstarostných. Moc.

Totéž jsme vám, přátelům nejmilejším, vám, které máme stejně rádi, vám, kteří žijete vzdáleni a přesto jste nám tak blízcí, přáli v této malinké knížečce k minulým vánočům. Byli jsme pak velmi překvapeni. Mile. Dostalo se nám totiž v dopisech, telefonicky i osobně mnoha opravdu přátelských slov a bylo z nich znát, že jste si skutečně rádi v těch dohodnutých 22.00 hodin vzpomněli. A že vzpomínáte i jindy. Vždyť někdo doma nemá ani komu povědět, jak často si vzpomeneme na to obyčejné, jednotvárné Polabí, které však má skutečně rád.

A proto se určitě letos, uprostřed té rozpustilé veselosti posledního večera v roce, zahledíte kolem té desáté na několik minut do sebe a vzpomenete si na to své město Polabí.

Zase tedy společně připijeme novému roku. I ti, kdo nemají víno příliš rádi, by si měli před desátou nalít alespoň symbolicky toho červeně zářícího, které zráló

ve zlatém slunci, zadívat se proti světlu do té rubínové číše a pak si přifuknout, třeba jen o kliku domovních dveří, o ten věčný symbol dále, o to spojovací znaménko odchodů a návratů. My uděláme totéž, abychom si vzájemně mohli popřát to nejkrásnější do nového roku. Především však pevné zdraví. To ostatní záleží především na nás a na naší práci.

Propagační komise při MěstNV v Lysé n. L.

STAVÍME SI NOVOU LYSOU

Vážení přátelé, dovoluji vám poprvé v této publikaci představit Stavební bytové družstvo Lysá n. L.

Mnohým z vás je známo, že naše družstvo vlastní dva bloky družstevních domů, ve kterých bydlí 42 rodin. Domy na sídlišti a v Jedličkově ulici byly postaveny dodavatelským způsobem asi před deseti lety.

Zcela jistě si však každý občan našeho města povšiml během posledních tří let stavby na Husově náměstí, kde stavební skupina našeho družstva staví svépomocí příští domovy svých rodin. Dotazy známých i neznámých kolemjdoucích svědčí o tom, že naše stavba nestojí stranou vašeho zájmu a pozornosti. Naši stavbu jste viděli »růst před očima« zejména v průběhu letošního roku, kdy jsme ji rozšiřovali z původních dvanácti bytových jednotek s lokálním topením na šestnáct bytových jednotek s ústředním vytápěním a vlastní kotelnou.

Právě proto bychom chtěli nyní, v době předvánočního shonu a ruchu, veřejně zavzpomínat. Letošní vánoce jsou již třetí, kdy naše volné chvíle, které většina z vás tráví sháněním dárků pro své nejbližší, dělíme mezi stavbu a své rodiny.

Většina z nás bude právě letos o vánočních svátcích vzpomínat na všechny milé i nemilé příhody, které jsme během uplynulých tří let na stavbě zažili. Ale zcela

určitě všichni, společně s rodinami, se budeme těšit z toho, že ty příští vánoce již budeme prožívat v nových bytech.

V těchto dnech dokončujeme vnitřní práce, takže některé z bytů budou zanedlouho připraveny k nastěhování. V jiných bytech se bude pokládat PVC, budou se instalovat vestavěné skříně a kuchyňské linky, elektrické sporáky a odsavače par. Každý, kdo stavěl vlastní rodinný domek, nám jistě potvrdí, že právě tyto dokončovací práce jsou nejnáročnější na kvalitu i čas. Někteří z vás nejednou ve večerních hodinách, například při návštěvě kina spatřili, jak ti nejpilnější z nás pracují na dokončovacích pracích. To proto, že chceme, aby byty byly pěkné. Chceme, aby byly nejen moderní, ale i útulné.

Z řad těch, kteří si přicházejí prohlédnout zblízka naši stavbu, slyšíme slova chvály a uznání. Byty se líbí. Věřte, že právě v podobných okamžicích každý z nás zapomene na bezpočet hodin a dnů, které již věnoval tomu, aby jeho děti měly hezký a útulný domov. V takových chvílích změknou i »drsňáci«, za které se někteří z nás považují.

Domnívám se, že až budou v rodinách členů naší stavební skupiny zapalovat svíčky na letošním vánočním stromku a děti pod nimi budou nacházet své dárky, že leckterá z manželek povzdechne: »... škoda, že jste to nestihli... aby již letos...« Každá z nich však bude vědět, že děláme, co je v našich silách. Plánovaný termín dokončení stavby - 30. 6. 1977 - jsme socialistickým závazkem zkrátili o jeden měsíc. Avšak naší snahou bude, abychom »cílovou pásku mohli přestříhnout« ještě o měsíc dříve, tedy k 1. květnu 1977.

Stavební bytové družstvo Lysá n. L. má však ve svých řadách další zájemce. Právě pro ně připravujeme v roce 1977 zahájení další svépomocné stavby osmnácti bytových jednotek, která je plánována spolu s výstavbou osmačtyřiceti družstevních bytů pro stabilizaci. Stavět se bude

u nového sídliště na »Pávově poli«, kde má v příštích letech vyrůst další sídliště s kapacitou asi dvouset bytovek.

Přátelé, dovoluji mi závěrem, abych jménem všech členů stavebního bytového družstva popřál všem »Lysákům« hezké svátky, hodně pohody a rodinného štěstí. Do nového roku nám všem, aby se splnila nejen naše přání, ale abychom společně a ve zdraví dokázali splnit náročné úkoly, které jsme si do příštího roku dali.

Čáp

UPOZORNĚNÍ ČTENÁŘŮM

Dovolujeme si oznámit všem čtenářům a spolupracovníkům, že počínaje tímto číslem má brožurka LYSÁ MĚSTO POLABÍ nového vydavatele. Je jí **Městské kulturní středisko v Lysé nad Labem.**

Prosíme proto, abyste všechny své příspěvky, náměty, podněty i zajímavé informace o historii, dnešku i perspektivách našeho města zasílali nadále na adresu: Městské kulturní středisko, Gottwaldova 210, 289 22 Lysá nad Labem.

Děkujeme za dosavadní spolupráci a těšíme se na ještě bohatší a plodnější spolupráci příští.

OBSAH:

Slavnostní slib našich poslanců	1
Naši jubilanti	3
Ulice našeho města/III.	6
Pozdrav od rovníku	11
Lyský hřbitov	13
Je nás přes patnáct set	15
Kraždá brožurka je kronikou	17
Les	20
Ze staročeského vánočního jídelníčku	22
Prof. Josef Vlach Vrutický slaví svou osmdesátku	26
Milé překvapení	26
Napíšete nám?	27
K obálkám naší brožurky	27
22.00 31. XII.	28
Stavíme si novou Lysou	29
Upozornění čtenářům	31

Př
1977

Vydalo Městské kulturní středisko v Lysé nad Labem

Redakční rada: Vladimír Kolečka, Vladimír Kříž, dr. Josef Ledecký, prof. František Lejsal, Alois Manhart, Jaroslav Svoboda. Grafická úprava: Vladimír Kříž. Fotografie: Jaromír Kalmus. Odpovědný redaktor: Richard Kubeš.

Vytiskly Středočeské tiskárny, n. p., provoz 21 Nymburk
Povoleno odborem kultury ONV Nymburk pod čj. 0240/76

Náklad: 3000 výtisků

1976

13

**a všechny stromy budou zářit
v Lysé - městě Polabí
o vánocích 1976**
